

Forfatter: Worm, Jacob

Titel: . - [1968]

Citation: Worm, Jacob: ". - [1968]", i Worm, Jacob: . - [1968], udg. af ERIK SØNDERHOLM , [1968]-1994, s. 242. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-worm01val-shoot-idm140677732414224/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: . - [1968]

- 273 affimibus, per longas disputationes collegiorum, Jeroboamō
 exoratō et blanditiis assentantium irretitō, fucō tegitur, excu-
 276 satur, mollitur, extenuatur, condonatur tandem, hāc pro-
 ditori injunctā pōna, ut in prædio suo, mero ac ventri indul-
 geat, et proditorium suum corpus omnibus deliciis ad mor-
 tem usque conficiat. Interim miserima, luctuosissima et
 279 calamitosissima patria, ab his latronibus, fratribus societatis
 incendiariæ de la Brosse laceratur, infamatur, exsugitur,
 spoliatur, evacuatur, et ex imis fundamentis dejicitur.
 282 Attendite cœli, vindicate, plectite, punite, et amaras radices
 patriæ damnosas exstirpate! audite, qvæso, pietatem inge-
 miscentem! lugete proscripta in exilium æternum jura!
 285 dolete extorrem prudentiam, lamentamini candorem evani-
 dum! acerbis deflete lacrimis bonorum ruinam et totalem
 agonizanti patriæ, sed clandestinam eversionem. Piget autem
 167 288 me stygiis hisce et infernalibus furiis ad clavum et / guber-
 nacula regni Jeroboamici sedentibus ulterius genua flectere,
 iisque vel enumerandis vel castigandis citius immori quam
 291 immorari. Audio tamen Jdolum Avaritiæ ac δωροπραγίας rem
 et causam suam tutari, qvod hujus Jdoli adoratores obver-
 tunt, se nimis exactionibus, et impositis tributis coactos,
 294 immō propriō stipendio privatos, munera sacra, civilia,
 bellica licitantibus vendere. Sed nos hanc controversiam non
 facimus nostram, rem proinde in medio relinqvimus dictō
 297 Paulinō moniti: non facienda sunt mala, ut eveniant bona.

Thesis 18.

- Pergimus ad Jdola bellica eaqve numerō fere carentia, qvæ
 300 venerantur maximi, medioximi, minimi, ut vix cis saltem
 enumerandis nos agnoscamus pares. Faudo inaudivimus
 Imperatores, duces, et officarios, alieni Regis pecuniis, et
 303 auro exoticō corruptos, non sine perjuriō, integros exer-
 citus hosti prodere, castella et castra suæ fidei ac tutelæ com-
 missa dedere, regionem vel proprii Regis, vel qvam ille justis

diskussioner i kollegierne, efter at Jeroboam er anræbt og indfanget af smigernes smiger, eftergives, efter at forræderen omsider har fået pålagt denne straf, at han kan hengive sig til drik og frådseri på sit gods og svække sit forræderiske legeme med alle delikatesser indtil døden; i mellemtiden sønderrives, bringes i vanry, antændes, udsuges, plyndres, udtømmes og nedstyrtes det såre ulykkelige, sørgelige og hjemløse fædreland fra de sidste grundsten af disse røvere, brødre af brandstifterselskabet de la Brosse. Giv agt, himle, hævn, straf, gengæld og udryd fædrelandets bitre farlige rødder, hør, beder jeg, den sukkende fromhed, sørg over retten, der er fordømt til evig landflygtighed, føl smerte over den landflygtige klogskab, sørg over den svindende oprigtighed, begræd med bitre tårer de godes ødelæggelse og fuldstændige, men hemmelige tilintetgørelse af det kæmpende fædreland; men jeg ærgres mig over yderligere at bøje knæ for disse underverdens og helvedes plageånder, der sidder ved roret og styrepinden i det jeroboamitiske rige, og vil snarere dø end dvæle ved enten at opregne eller at straffe disse. Jeg hører dog, at dette afgudsbillede for høvesyge og griskhed efter gaver så at sige beskytter sit forhold og sin sag, fordi tilbederne af dette afgudsbillede tænker på, at de, tvunget af alt for store krav og pålagte skatter, ja snarere berøvet eget underhold, sælger gejstlige, borgerlige, militære embeder til dem, der byder; men vi forårsager ikke denne trætte, vi lader derfor vor sag uafgjort, mindet om Pauli ord: »Man skal ikke gøre ondt, for at der kan komme godt deraf».

Thesis 18.

Nu fortsætter vi til afgudsbillederne for krig, og de mangler næsten tal, som de største, middelstore og mindste tilbeder, så at vi erkender os næppe jævnbyrdige til i det mindste at opregne dem. Vi har hørt sige, at feltherrer, øverst og officerer var blevet bestukket med en fremmed konges penge og fremmed guld, og at de ikke uden mened forråder hele hære til fjenden, overgiver forskansninger og borg, der er betroet deres troskab og beskyttelse, hærger enten deres egen konges område